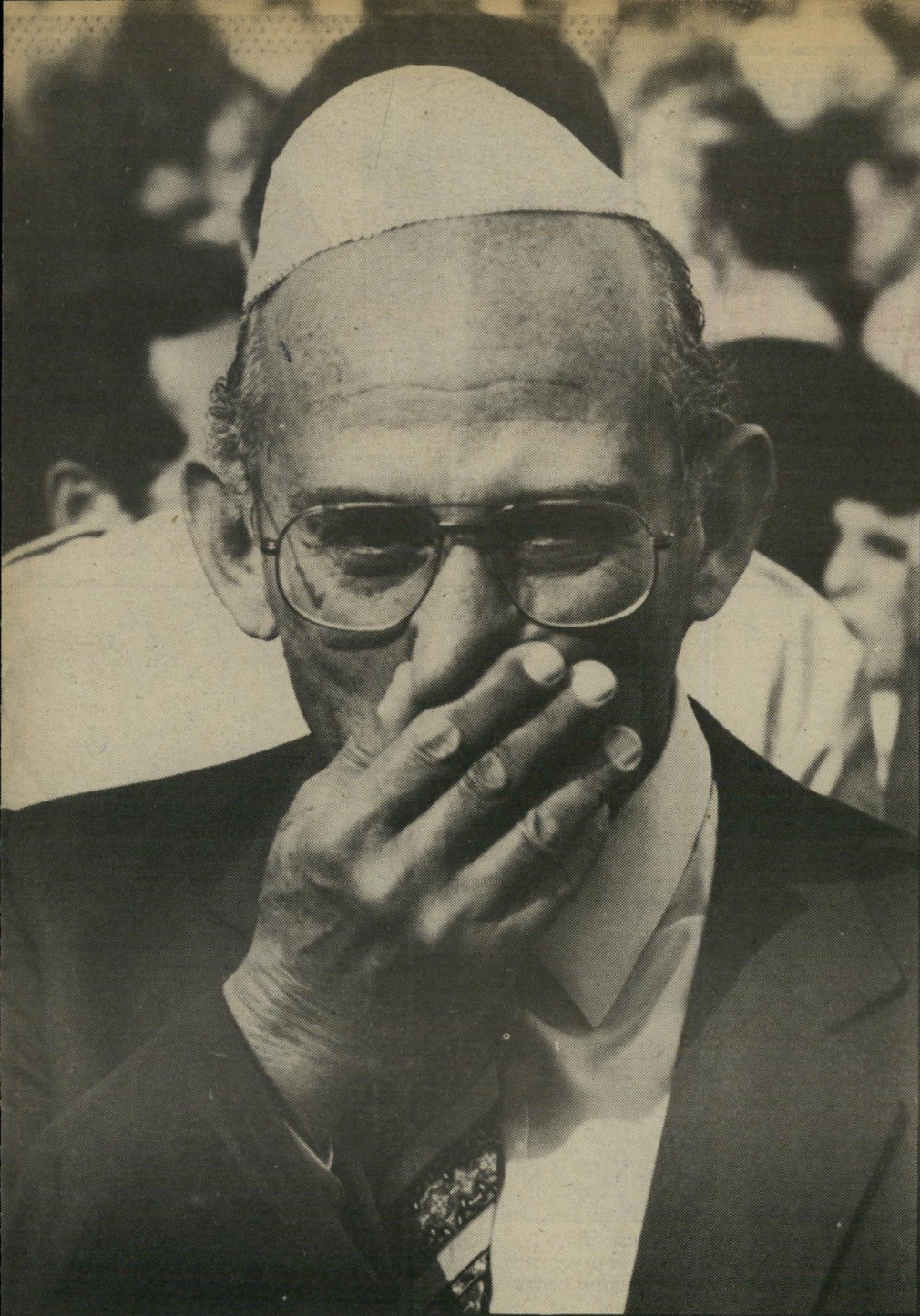

פרשת גאון:

הנשה

הסדרה!

ניסים גאון
בכניסה הראשית

כגרעיני מזון, מיספוא, סוכר, בשר קפוא). כתוצאה ממילחמת-סיני (1956), כאשר עצמאותה של סודאן עמדה להתמש, עקר גאון מארטום וקבע את מושבו בז'נווה בשווייץ. עד מהרה קיבל את האזרחות השווייצרית והמשיך בניהול עסקי הגרעינים שלו, שהקיפו עולם. מז'נווה ניהל את מכירות הגרעינים (חיטה, המשך בעמוד 56)

במזונות — בעיקר בגרעינים. הוא טיפח גם שלוחה עסקית, שבאמי צעותה התחיל למכור באירופה ובארצות-הברית עורות של תנינים שניצודו במקורות הנילוס. עד מהרה הצטרף הבן, ניסים, לעסקי אביו, וסייע לגידולם. הוא נשא לאשה את שרה, אחותו של ליאון תמן, ובמקביל לעסקיו טיפח סידרה של עסקים משותפים עם גיסו, חלקם כענייני הקומודיטיס (טובין של מזון,

ניסים גאון נולד כמצריים בשנת 1921. אביו היה פקיד בממשל הכי-ריטי, שנשלח לחארטום, בירת סודאן, שם מונה לפקח על ענייני המזון של הממשלה הבריטית-מצרית המשותפת ששלטה אז בסודאן. במיסגרת תפקידו הרשמי טווה גאון האב רשת של קשרים עם הסוחרים המקומיים, וכאשר פרש מהשרות הממשלתי הקים עסק צנוע של סחר

התפתל כדי למצוא לעובדות פירוש קצת שונה. זה לא היה כדיוק כך, לא הוא אמר מה שאמר אלא מישוה אמר, וכו'. אבל הוא לא הכחיש את כל העניין — אולי מפני שהיה לשיחה עד: שלמה לורין. אמוראי, שגם הוא איש הגון, לא הסתכן בהכחשה גמורה, שהיתה בבחינת שקר. הוא גימגם. אין מנוס מקבלת סיפורו של כהן כמו שהוא:

● שאכן היתה קנוניה להעביר בסודריסודרה, בוועדה ביטחונית כמוסה שאינה מוסמכת לכך, ערבות כדי להציל את עסקיו הפרטיים לגמרי של ניסים גאון. ● ששימועון פרס, יו"ר המערך, היה שותף לקנוניה זו. ● שהמזימה נכשלה.

מאכן יוזמתה הפיתאומית של תמ"י להפיל את ממשלת-הליכוד ולהקדים את הבחירות. היא יכלה להתפרש כאחת משתי דרכים, או נשתיהן: ● גאון רצה להתנקם בליכוד, שלא העביר את עניין הערבות בממשלה ובכנסת.

● גאון מצא סידור אחר עם מיפלגת-העבודה, באמצע עות המערכת הבלבלית האדירה הכפוסה למרותה, והמנוסה בעיסקות סיבוביות מסובכות, כדי לסדר את העניין תמורת ההצבעה של תמ"י.

עורות של תנינים

כך או כך, ברור כי ממשלת-הליכוד שהכניסה את ישראל לטרגרדיה של מידחמת-הלבנון, שהרסה את הכלכלה למען המילחמה וההתנחלויות, שמכרה את המדינה לדתיים — לא הופלה בגלל אף אחת מן הסיבות האלה. הבחירות הוקדמו מפני שאיש עשיר אחד, אורח זר היושב בחו"ל, החליט על כך. מי האיש הזה?

אחד הסקופים הגדולים ביותר שהשנוע נבלע בהמולה של היום החמישי הארוך. היה זה סקופ של התוכנית ערב חדש בטלוויזיה הלימודית, בשעה 5 אחרי-הצהריים.

לפני המצלמה הופיע ח"כ יגאל כהן מהליכוד, שסיפר סיפור מדהים: כאשר ישב באוטובוס שעמד להובילו לסיור של ועדת-הכספים של הכנסת, נקרא לפתע למכונת אחרת. היתה זאת מכונת-השרד של השר אהרון און, בעלת רדיו-טלפון, ובה ישב יו"ר הוועדה, שלמה לורין המווקן.

לורין סיפר לו שהוא מצפה בכל רגע להודעה שיש לאשר ערבות של המדינה למיליארדרר השווייצר ניסים גאון. כדי לאפשר פעולה דחופה, הוא ביקש מיוגאל כהן להיכנס למכונת זה, יחד עם עדי אמוראי איש המערך.

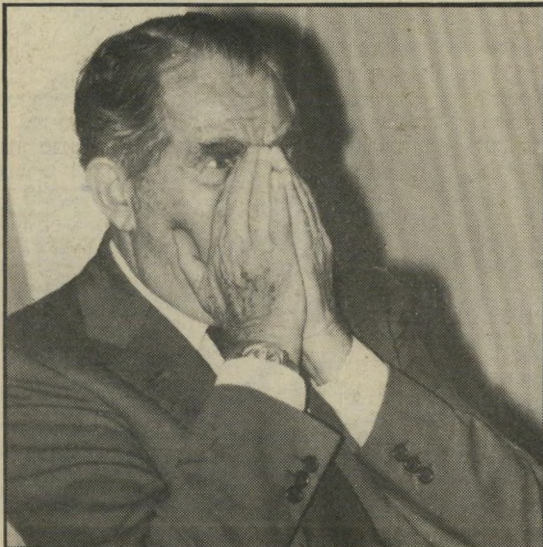
השלושה — לורין, כהן ואמוראי — שייכים לוועדת-מישנה מיוחדת, המאשרת ערבויות סודיות ביותר הקשורות בענייני-ביטחון כמוסים. יגאל כהן רחה את הרעיון על הסף. הוא לא הבין מדוע ועדה זו רווקא צריכה לאשר ערבות, שאין לה שום קשר לביטחון. לערבויות רגילות אחרות ועדת-הכספים כולה, הפועלת בגלוי.

לדברי כהן, הגיב על כך אמוראי ראי בשימחה ואמר: "הצלת אותי!"

אמוראי אמר לו שנקרא אל שימעות פרס, שסיפר לו על עניין הערבות לגאון והורה לו להצביע בעדה. אמוראי לא יכול היה לסרב, אך שמח שיוגאל כהן שם לעניין קץ.

מי שמכיר את כהן יודע שהוא אדם פשוט והגון, ולא היה עולה על רעתו לשקר. היה ניכר על פניו שהוא רוכב אמת.

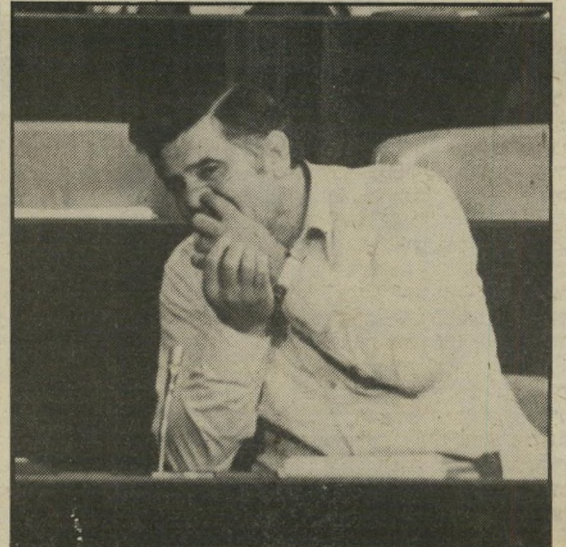
כשנקרא אמוראי אל המצלמה, העידו עליו פניו שאין הוא אומר את האמת המלאה. הוא נכור, התלבט,

הנשיא הרצוג
היועץ

ח"כ אמוראי
המוצל

ח"כ כהן
המוצל